

Söndag morgon, morgonbön

Profeten Sakarja

Så ska vi idag ta den fjärde av små profeterna: Sakarja. Jag ska genast säga att Sakarjas bok är längre och svårare än de tre tidigare jag berört. Hans bok har fjorton kapitel, och de andra har två eller tre. Men den passar bra att ta med, även om det då bara blir mindre delar. Sakarjas bok innehåller nämligen många profetior om Messias, om det kommande fridsriket. Den innehåller också några märkliga syner om hästar i olika färger, ungefär som i Uppenbarelseboken.

Sakarja profeterade ungefär samtidigt som Haggai. Hans första profetia kom i november 520 f. Kr., det vill säga några veckor innan Haggais sista profetior kom den 18 december.

Också Sakarja uppmanar judarna till omvändelse: *Vänd om till mig, säger Herren Sebaot, så skall jag vända om till er, säger Herren Sebaot. Var inte som era fäder. För dem predikade gångna tiders profeter och sade: "Så säger Herren Sebaot: Vänd nu om från era onda vägar och era onda gärningar. Men de lyssnade inte och aktade inte på mig, säger Herren.*

Och Sakarja uppmanar folket att bygga på templet.

Som Skriften i övrigt varnar Sakarja för yttre laglydnad. Det kom en fråga från några män om iakttagandet av fasta, och Herren svarade genom Sakarja: *När ni nu i sjuttio år fastat och klagat i femte och sjunde månaden, har det då varit för*

mig ni har fastat? Och när ni äter och dricker, är det inte då för er själva som ni äter och dricker?

Och denna förmaning är aktuell också för oss. Varför gör vi goda gärningar och vilka syften har vi med vår gudstjänst? Granskar vi våra motiv, kommer vi väl finna att de inte är otadliga och helt rena. Synden är med och fördärvar allt, även när vi gör bra saker. Lösningen på detta är dock inte att sluta göra bra saker, det ska vi fortsätta med även om våra motiv också är själviska, utan vi får ropa som den besatte pojken far: *Jag tror. Hjälp min otro!*

Som ni vet varade den babyloniska fångenskapen i sjuttio år, som profeterna förutsagt. Det var från 605 f.Kr till 536. Men det var också så att templet låg nere i sjuttio år, från 586 till 516 f. Kr.

Sakarja säger: *Då sade Herrens ängel: "Herre Sebaot, hur länge skall det dröja innan du förbarmar dig över Jerusalem och Juda städer? Du har visat din förbittring mot dem nu i sjuttio år.*

Och svaret blir att de sjuttio åren tar slut nu genom att templet blir färdigt:

Jag har vänt tillbaka till Jerusalem i barmhärtighet.

Mitt hus skall byggas där, säger Herren Sebaot, och mätsnöret skall spännas över Jerusalem.

Ropa ut än en gång: Så säger Herren Sebaot:

Än en gång skall mina städer flöda över av det som är gott.

*Herren skall än en gång trösta Sion,
än en gång skall han utvälja Jerusalem.*

Sakarja beskriver på ett helt annat sätt än Haggai hur Guds rike ska fortsätta efter detta andra tempel, hur Messias ska komma och verka och hans rike utbreda sig. Än en gång skulle han utvälja Jerusalem. Det syftar på det nya förbundet, det ser vi av att hedningarna ska komma in i Guds folk. Vi läser litet senare:

Jubla och gläd dig, du Sions dotter, ty se, jag kommer och jag skall bo i dig, säger Herren. Många hednafolk skall på den dagen sluta sig till Herren och bli mitt folk, och jag skall bo i dig. Du skall förstå att Herren Sebaot har sänt mig till dig. Herren skall äga Juda som sin del i det heliga landet, och än en gång skall han utvälja Jerusalem.

Sakarja förkunnade att Messias ska komma, han talar om *Telningen*. Vi använder kanske inte ordet ”telning” så ofta. Telning på svenska betyder egentligen liten kvist, ett ungt skott av träd, särskilt skott från roten, rotskott. Det kan också litet skämtsamt användas om barn. Det hebreiska ordet betyder skott, grodd, gren, så ”telning” är en bra översättning, ordet passar bra.

*Se, jag skall låta min tjänare Telningen komma.
Se den sten som jag har lagt inför Josua!
Över denna enda sten vakar sju ögon,
och se, jag skall gravera in en inskrift på den,
säger Herren Sebaot.*

Och jag skall utplåna detta lands missgärning på en enda dag.

Messias är telningen, skottet, och han är också en sten säger Sakarja. Han är grundstenen, hörnstenen. Och när Telningen kommer, den dyrbara stenen, då ska Herren Sebaot alltså utplåna landets missgärning på en enda dag.

Se, en man, hans namn är Telningen. Under honom skall det gro, och han skall bygga Herrens tempel.

Ja, det är han som skall bygga Herrens tempel.

Han skall vinna härlighet och sitta på sin tron och regera.

En präst skall han vara på sin tron, och frid skall råda mellan båda.

Och hednafolken ska också komma till det templet:

Fjärran ifrån skall man komma för att bygga på Herrens tempel.

Ja, många folk och mäktiga hednafolk skall komma och söka Herren Sebaot i Jerusalem, och de skall åkalla Herren.

Så säger Herren Sebaot: På den tiden skall tio män, av alla språk och länder, gripa tag i mantelfållen på en judisk man och säga: "Låt oss gå med er, för vi har hört att Gud är med er."

Och i det nionde kapitlet kommer de ord vi känner så väl om hur Messias, konungen, ska komma till sitt folk och hur hans herravälde ska nå ut över hela jorden. Hans rike ska inte

upprätthållas med vapen, utan det ska vara ett fridsrike. Han ska inte komma i en vagn av järn med pompa och ståt, utan han ska rida på ett dragdjur. Kungen ska inte komma åkande i en limousin, utan på en traktor:

Fröjda dig storligen, du Sions dotter!

Höj jubelrop, du Jerusalems dotter!

Se, din konung kommer till dig,

rättfärdig och segerrik är han.

Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna, på en åsninnas föl.

Jag skall utrota vagnar ur Efraim och hästar ur Jerusalem.

Stridens bågar skall utrotas,

och han skall tala frid till hednafolken.

Hans herravälde skall nå från hav till hav,

och från floden intill jordens yttersta gränser.

Sakarja förkunnar inte bara att Messias, som är både konung och präst ska komma i sin härlighet, utan han förkunnar också att Herren Gud ska lida och dö. På den dagen, när Messias kommer, ska Gud bli genomborrad, och hans folk ska då sörja den ende sonens död:

Över Davids hus och över Jerusalems invånare skall jag

utgjuta nådens och bönens Ande, så att de ser upp till mig

som de har genomborrat. De skall sörja honom så som man

sörjer ende sonen, och de skall gråta bittert över honom, så

som man gråter över sin förstfödde.

Och följden av den förstfödde sonens död framställer Sakarja så: *På den dagen skall Davids hus och Jerusalems invånare ha en öppen källa till rening från synd och orenhet.*

Så har vi sett hur profeterna genom århundradena har förkunnat lag och evangelium, Guds vred och hans frälsning. Bröder, låt oss ta vara på profeternas ord och tro evangelium, så att vi får vara med Messias i hans eviga rike.